

[Gillstrup]

hed, og på det grundlag gennemførte Venstre sine skattelove, f.eks. den fra 15. maj 1903.

Siden den tid er der sket det – ved en retfærdig eller uretfærdig skæbne – at Venstre ikke mere alene har absolut flertal i Folketinget, og derfor tør det nok siges, at skattelovgivningen er blevet noget kompliceret.

Det lovforslag, vi her har at gøre med, er i og for sig så typisk for denne lovforbistringsudvikling, for det er fire vidt forskellige skattelovsudviklinger, der fører til, at problemet opstår.

For det første gik man pr. 1. januar 1970 over til det såkaldte kildeskattesystem, som indebar, at folk nu pludselig kunne have betalt for meget i skat, fordi man ikke længere kunne opkræve en skat korrekt, idet man skulle gætte på en eller anden indkomst på forhånd. Derfor var der nogle, der kunne få en tilbagebetaling og selvfølgelig skulle have et rentetillæg for det, de fik tilbagebetalt. Så var den sag klar.

Så kom man nogle år efter – 1976 var vel skæringsåret – og lavede en skattelovgivning, hvorefter man sagde, at renter i skattelovgivningen pludselig skulle behandles anderledes end andre renter. Det skulle ikke være, som da Venstre gennemførte 1903-loven, at man havde fradragsret for renter eller skulle beskattes, hvis man havde indtægt. Man sagde: Renter på skattegæld kan man ikke trække fra. Når man så skulle have penge tilbage, skulle man modsat ikke lægge det til, og så fik man nogle kunstfærdige ordninger dér. Det var 1976.

4-5 år efter var den nuværende socialminister på krigsstien over for det, hun dengang kaldte karkluds-kønnet. Nu skulle mændene ned med nakken. Som følge deraf blev Venstres klare regler fra 1903 om, at ægtefæller er ét kød og én økonomi og har fælles brug og fælles pengekasse og fælles seng, totalt torpederet af daværende folketingsmedlem fru Aase Olesen. Så havde vi den næste forudsætning for det.

Endelig – som rædslernes rædsel – dukkede hr. Bernhard Baunsgaard op midt i 1980'erne og sagde: Nu skal vi have et helt nyt sæt regler, hvorefter renter pludselig bliver beskattet som noget, der helt adskiller sig fra anden indtægt. Det skal føres efter nogle særlige regler.

Så havde vi ingredienserne i den cocktail, som skatteministeren nu serverer. Disse fire ting skulle altså sammenfattes og slås sammen, og så skulle man se, hvad der så skete.

Der sker mange ting. Der er unægtelig mange mennesker, som ganske utvivlsomt på et fuldstændig utilsigtet, uklart grundlag bliver pålagt at betale måske 20.000 kr. eller 30.000 kr. ekstra i skat, som de ikke kunne forudse. Men skatteministeren har altså kunnet regne sig frem til, at nogle enkelte, hvis de planlægger tingene med 3 års udløsning, kan opnå 7.050 kr. mere i deres skattebogføring, end de ellers ville have overkommet. Så vil man ærlig talt sige: Fred være med, at der også er noget, der af og til går til skatteydernes side.

Men at skulle lave en lovgivning om det med tilbagevirkende kraft, hvor forudsætningen for, at man overhovedet kan lave nummeret – og der er formentlig ikke et eneste ægtepar i Danmark, der har fundet ud af lave nummeret forinden – er, at man skal gøre det med 3 års forudgående varsel. Og så træder denne fuldstændig uigennemskuelige lovgivning i kraft allerede den 2. maj, hvor ingen aner, hvad der vil komme ud af det.

Der var en næstformand i Venstre, der i går skrev en artikel i Jyllands-Posten om skattelovgivningens teknik, og det var de gamle venstrevikingers skræp, der lød: Sådant skulle man ikke lave hovsalovgivning og uforståelig lovgivning og uigennemførlig lovgivning.

Jeg går ud fra, at denne næstformand i Venstre sørger for at give et rødt kort til Venstres skatteminister, som jo i den grad handler på tværs af, hvad han kunne have læst af gode og fornuftige ord fra Venstres næstformand, hvis skatteministeren havde læst Jyllands-Posten fra i går.

Larsen-Ledet (RV):

Mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, kan ikke være til stede, og jeg skal på hendes vegne holde den tale, hun ville have holdt.

Lovforslaget indfører en regel i kildeskatteloven, som går ud på at forhindre, at reglerne om forrentning af overskydende skat kan misbruges af ægtefæller til at opnå en skattefri fortjeneste. Naturligvis ønsker Det Radikale Venstre ikke at frede sådanne ægtepar, og derfor støtter vi også forslaget.

Men vi kan alligevel ikke tilbageholde et forordret suk, når vi observerer den utrolige kreativitet, det komplicerede danske skattesystem kan få skatteyderne og dermed politikerne til at mobilisere.